

Söndermarken

Text & musik: Lars Winnerbäck

C

så som himlen ser ut
en tisdag över skolans

Am

kommunala korridorer
klockan fyra i oktober

Dm

strax innan det mörknar
och det luktar från bespisningen

Am

av halvhjärtad husmanskost

G

och löven ligger klistrade

C

mot marken

gråvita skyar

tandläkarväder

nån grävmaskin som sliter upp

en cykelväg vid fotbollsplan

och nyponbuskar nyponbuskar

hela vägen nyponbuskar

ser jag när jag blundar

och nånstans där så blev jag

den jag är

jag ser gitarren i butiken

symbolen för att skolka

sagan om ett uppror

drömmen om en högre höjd

ett sjörövarskepp

som blåser rätt in i Los Angeles

och stjärnorna som glittrar
och ingen jävel når mig
nånsin mera

en enda ambition
att få brudarna från Berga
att skratta eller gråta
och rymma över taken
bort från regelboken stöveltrampet
tegelväggen la isla bonita
och dom brandgula
stolarna man staplar
på varandra

parkeringshus byggdes
ett litet steg för människan
ett stort steg för betongen
och den rotlösa känslan
som ännu ett hinder
på vägen mot den råa romantiken
och gitarren i butiken
och flykten
över taken

man la klossar över ängen
med små fönster och dörrar
det var slogans överallt
från alla medelbeiga firmor
och en skivaffär i centrum
som ett hål genom kulissen
ut i verkligheten drömmen
ut till färgerna man bara
ser på bio

vi bildade band och blåste ringar

drog med handen genom jorden
fyllde naglarna med lera
av all yta som vi skrapade
för nånstans under lagren
av tätortstimotej
bredde stora världen ut sig
utan farthinder och Konsumkort
och nypon

vi satte båtarna i bäcken
såg dom flyta in i tunneln
kanske vidare mot Vättern
och kanalen ut till Nordsjön
över vågorna mot Irland
ut på havet och sen blåsa
iväg och aldrig komma tillbaka
mer till bäcken
där det började

jag ser den gräddgula färgen
den moderna men diskreta
en helhet för det enkla
bara fälla upp och skruva
men ändå alltid nåt
som ville jaga och förvirra
nåt som inte var Ikea
nåt som inte hade lösningen
i kanten

jag hör det inrökta ljudet
från en replokal vid tågstation
bland speditjonslokaler
och bortglömda depåer
det stumma dova skinnet
och basen som darrar i gallret

och glaset och det doftar
just som asfalt gör
om hösten

vi gömde Fibban under stenen
Willes vin i busken
hela dungen var ett mikro-Vegas
ladan bytte hänglås
och ovan allt en himmel
liksom silad ifrån kusten
med det lilla som blev över
efter vågorna och stormarna
och skummet

jag kan inte återvända
en brottsplats måste vila
flyktbilen är dumpad
stålarna är rena
nu bygger vi ett nytt hem
startar upp och börjar om
Södermarken jagar mig
men jag är inte där